

Mål T-155/02

VVG International Handelsgesellschaft mbH m.fl.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Förordning (EG) nr 3285/94 — Förordning (EG) nr 560/2002 — Provisoriska skyddsåtgärder — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (första avdelningen) av den 30 april 2003 . . . II-1953

Sammanfattning av beslutet

1. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Förordning genom vilken det införs provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa stålprodukter — Rättsakt med allmän giltighet (Artiklarna 230 fjärde stycket EG och 249 EG; kommissionens förordning nr 560/2002, artikel 1.3)*

2. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Förordning genom vilken det införs provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa stålprodukter — Ekonomiska aktörer som väsentligen bedriver verksamhet avseende import av de produkter som omfattas av förordningen — Omständigheter som särskiljer dessa aktörer från övriga ekonomiska aktörer föreligger inte*
(Artikel 230 fjärde stycket EG; kommissionens förordning nr 560/2002)
3. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Sökande vars situation rättsaktens upphovsman är skyldig att beakta — Införande av en provisorisk skyddsåtgärd i form av en tullkvot — Skyldighet att beakta vissa importörers situation under förutsättning att den berörda medlemsstaten har anmält avtal som dessa har ingått innan åtgärden vidtogs*
(Artikel 230 fjärde stycket EG; kommissionens förordning nr 560/2002)

1. Genom förordning nr 560/2002 införs provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa stålprodukter. Åtgärderna innebär att det under en tid av sex månader, räknat från det datum då förordningen träder i kraft, öppnas en tullkvot för import till gemenskapen av var och en av de produkttyper som berörs. Sådan import av dessa produkter som överstiger motsvarande tullkvot, eller som inte är föremål för en ansökan om tullbefrielse, omfattas enligt förordningen av en tilläggstull. Sådana åtgärder utgör åtgärder med allmän giltighet på sätt som avses i artikel 249 EG. De är tillämpliga på objektivet bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets. De är nämligen tillämpliga på personer som importerar de berörda produkttyperna som förtecknas i bilaga 3 till förordningen.

En rättsakts allmänna giltighet och därmed normativa beskaffenhet påverkas inte av att det är möjligt att mer eller mindre exakt fastställa antalet rättssubjekt som vid en given tidpunkt berörs av den, eller till och med deras identitet, om den är tillämplig i de objektiva rättsliga eller faktiska situationer som anges i förordningen mot bakgrund av dess syfte.

I förordningen föreskrivs att tilläggtullar skall tas ut och denna föreskrift gäller oberoende av det mer eller mindre begränsade antalet personer som när förordningen antogs importerade de berörda stålproduktgrupperna som förtecknas i bilaga 3 till förordningen. Tilläggtullarna skall tas ut på grundval av en objektiv situation

som föreskrivs i artikel 1.3 i den omtvistade förordningen. Tilläggstull skall nämligen tas ut när de som importerar en eller flera av de berörda produkttyperna överskrider volymen för den relevanta tullkvoten enligt bilaga 2, eller när ansökan om tullbefrielse inte gjorts. Dessutom kan antalet företag som är berörda av den omtvistade förordningen alltid senare komma att ändras.

(se punkterna 35—39)

Den omständigheten att förordning nr 560/2002 om införande av provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa stålprodukter påverkar vissa företags ekonomiska situation på grund av att huvuddelen av deras verksamhet består i att importera de stålprodukter som berörs av denna rättsakt är inte i sig tillräcklig för att särskilja dem från alla andra personer. Den ifrågasatta förordningen berör dem endast i deras objektiva egenskap av företag som importerar sådana stålprodukter som avses i denna rättsakt, på samma sätt som den påverkar alla ekonomiska aktörer som bedriver samma verksamhet inom Europeiska gemenskapen.

(se punkterna 40—44)

2. Under vissa omständigheter kan till och med en normativ rättsakt som är tillämplig på berörda ekonomiska aktörer i allmänhet beröra vissa av dessa personligen. I ett sådant fall skulle en rättsakt från gemenskapen på samma gång ha en normativ beskaffenhet och — i förhållande till vissa berörda ekonomiska aktörer — vara av beslutskaraktär.

Fysiska eller juridiska personer kan emellertid göra anspråk på att vara personligen berörda endast om beslutet angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer.

3. Den omständigheten att kommissionen på grund av särskilda bestämmelser är skyldig att ta hänsyn till de följder som den rättsakt som den har för avsikt att anta kan få för vissa enskildas situation kan innebära att de senare särskiljs från övriga aktörer i den mening som avses i artikel 230 EG.

När kommissionen antar en sådan förordning som förordning nr 560/2002 om införande av provisoriska skyddsåtgärder mot import

av vissa stålprodukter har den emellertid en sådan skyldighet endast under förutsättning att den medlemsstat till vilken dessa företag hör till kommissionen har anmält att det finns avtal som dessa har ingått på sedvanligt sätt

före ikraftträdandet av förordningen i fråga.

(se punkterna 46—49)